

ΑΠΟ ΤΑ ΘΑΥΜΑΤΑ ΤΗΣ ΜΗΧΑΝΙΚΗΣ

ΠΟΛΕΙΣ ΠΟΥ ΜΕΤΑΚΙΝΟΥΝΤΑΙ

Περπατάνε τὰ σπίτια ; 'Ολόκληρο ξενοδοχείο πού κάνει... φτερά ! 'Ο περιπατών μιάς... τράπεζας ! 'Εταιρείες μετακινήσεων. Τό Σικάγον κι' οί ιδιοτροπίες τών κατοίκων του. 'Θέλω νά πάω μαζί μου τό σπίτι μου ! 'Όπου αντίγράφεται ή ιστορία του φούρνου του 'Χότζα...

Θά τ'ά γίσετε κυριολεκτικώς.

Αυτή τη προειδοποίηση σας την κάνουμε γιατί πρόκειται νά μιάθετε πράγματα άπίστευτα. 'Αν και ή σύγχρονη αρχιτεκτονική μιά έχει καταπλήξει με τās προόδους της, εν τούτοις δέν μπορούμε νά μείνουμε άσηγνίζοντοί στας νέας εκπλήξεις πού μιάς παρουσιάζει. Τίποτα λιγώτερο, τίποτα περισσότερο δηλαδή, μιάς δηλώνει, ότι τὰ άζήτητα γίνονται... ζινητά χωρίς την έπενέργεια του σεισμού. Μπορεί δηλαδή ή σύγχρονη μηχανική νά μεταβάλη ένα σπίτι σε αυτόματο και νά τό μετακινήσιν όπου θέλει. 'Όσο άπίστευτο και άν φαίνεται αυτό θαύμα, ή αλήθεια είναι ότι, μπορεί κάλλιστα, άρκεί νά τό θέλη, — πού άλλη ; — ή αμερικανική μηχανική, γιά νά μετακινήσιν κ. γ. μιά κίνησι άνιάντων νοσημάτων και νά πάη νά την θεμελιώσιν δίπλα στη Βουλή, όπως θά μπορούσε πάλι νά άρπάξη τη Βουλή και νά την πάη κοντά στο μέγαρο της 'Ανοηθίου 'Εταιρείας 'Απολασμάτων ! Στην 'Αμερική αυτές ή μετακινήσεις συμβαίνουν συχνά. Πρό όλίγων ετών ο άστυάτορος της πόλεως Πλουόντ, της Νότιν Ντακότα, άνεζάλωσε ότι ή πόλις αυτή ήταν χτισμένη σε μέρος άνοηθιγενικό, γιατί είχε έξει κοντά έλη. 'Αμέσως λοιπόν γίνικε μιά σύσκεψη τών άρχων της πόλεως, και άποφασίστηκε νά μετακινήσιν την Πλουόντ και νά την έγκαταστήσουν σ' ένα άλλο ύγεινό μέρος, πού βρισκότανε λίγα χιλιόμετρα μακριά.

Τό πρώτο κτίριο πού μετακινήθηκε ήταν ένα μεγάλο ξενοδοχείο τό όποτον μετεφέρθη άπ' την παλιή του θέση στη νέα με τη βοήθεια 120 άλόγων. 'Η έκκλησία άποδοθήσε τό ξενοδοχείο κι' ύστερα τό όπόλοιπον της πόλης πού περιλάμβανε διάφορα μαγαζιά, σπία, κι' άλλα δημόσια κτίρια. 'Αρκετά περιεργον ήταν τό θέαμα της μετακινήσεως ενός χωριού, άπό 150 σπίτια. 'Η μετακίνησις αυτή έγινε διά μέσου μιάς πεδιάδος και έξι απόστασι 18 χιλιομέτρων, τη βοηθούσιν άτιμομηχανών και άλόγων. Τά σπίτια είχανε τοποθετηθεί πάνω σε σιδερένια «τελάρια» με ρόδες και μετεφέρθησαν σ'α και άξέραια σ'α νέα τους θεμέλια. Πρό τριάντα ετών ή ίδια μετακίνησις έγινε στη πόλι Τεπεραίου, στην 'Αγγλία, διά λόγους ύγεινής πάλιν. 'Η μεγαλύτερα όμως μετακίνησις πούχει γίνει έως τώρα ήταν ενός μεγάρου, στη Νέα 'Υόρκη. Τό κτίριο αυτό έξούργε 8.000 τόνους. 'Η μετακίνησις του έγινε με βίντσια και διήρκεσε δέκα εβδομάδες. Χρησιμοποιήθηκαν δέ πέντε χιλιάδες μέτρα χοντρό σόρμα, τρεις μηχανές χροφειτό συγχρόνως νά πληρώσιν και τις ζυμίες πού θά πάνθαινε τό κτίριο κατά την μετακίνησιν. 'Θ' άποζυμίωνε δηλαδή τών ιδιοκτητή του με 60.000 λίρες, άλλ' εύντηγώς ή μετακίνησις έγινε χωρίς νά πάθη τίποτε τό κτίριο.

καί τέσσερες χιλιάδες μέτρα άλυσίδα. Χιλιάδες κόσμος έγινε συγκεντρωθεί για νά παρακολουθήσιν τό πρωτοφανές θέαμα. 'Εννοείται ότι ο μηχανικός πού είχε αναλάβει αυτή την έπιζώνδου έπιχειρήσις ύποχρεωτό συγχρόνως νά πληρώσιν και τις ζυμίες πού θά πάνθαινε τό κτίριο κατά την μετακίνησιν. 'Θ' άποζυμίωνε δηλαδή τών ιδιοκτητή του με 60.000 λίρες, άλλ' εύντηγώς ή μετακίνησις έγινε χωρίς νά πάθη τίποτε τό κτίριο.

Στη Γλασκώβη μετετοπίσθη επίσης ή έπισκοπή, της όποίας τό βάρος ήταν 60 τόνων. 'Η μετακίνησις έγινε με δύο άτιμομηχανές. Στο Νεύτον, της Μασαχουσέτης μετετοπίσαν επίσης μιά τράπεζα. Την πέσαν άπ' τό μέρος της σιδηροδρομικής γραμμής, άπό τους κεντρικούς δρόμους της πόλεως και την έποθετήσαν στη νέα της θέση σ'α και άξέραιαν !

Στό Σικάγο επίσης μετακίνησαν σε άπόσταση 350 ποδών τό «Νορμαδικόν Μέγαρον» τό όποτον έξούργε 10.000 τόνους, χωρίς νά πάθη την παραμικρή ζημία. Οί κάτοικοι του Σικάγου διασκεδάζουν τακτικά με τις μετακινήσεις αυτές. Κάθε ιδιοκτήτης πού νομίζει ότι τό σπίτι του δέν βρισκεται σε καλή τοποθεσία, ή ότι δέν τό βλέπει ο ήλιος χωρίς νά χάνη τόν καιρό του φωνάζει πού φωνάζει τό ερολόγιό μιάς «'Εταιρείας Μετακινήσεως Σπιτιών» και τού λέει :

— 'Θέλω νά μετατοπίσω τό σπίτι μου. 'Θέλω περισσότερο ήλιο. 'Θέλω νά πάω τό σπίτι μου στην έξοχή !

Κατά τη διαρύθμιση της πόλεως Βάσιγκτων πολλά σπίτια μετακινήθησαν γιά νά γίνη εύθυγράμμησις τών δρόμων. Στη Καλλιφόρνια, ένας γιατρός μετέφερε τό σπίτι του σε μιά άπόσταση μίμης όρας ! Τό έπέσαν μάλιστα κι' άπό ένα ποτάμι ! Χαλακρητική σχετικώς ήταν ή ρεζλάμα μιάς εταιρείας μετακινήσεως πού έδημοσιώθη σε μιά αμερικανική εφημερίδα : «Κατά τη μετακίνησιν του σπιτιού τάδε τό όποτον έξούργε 100 τόνους και άπετελείτο άπό δέκα δομάτια δέν έσπαυε ούτε ένα ιζάμι και δέν μετακινήθηκε άπ' τη θέση του ούτε ένα άντικείμενο». Στην Αυστραλία οί... περιπατοί αυτοί τών σπιτιών είναι συχνόι. Μιά μάλιστα πόλις, τό Σέλβερτον, έχει μετακινήθει μέχρι σήμερα τρεις φορές χωρίς νά πάθουν τίποτε τά σπίτια του.

ΣΗΜ. «Μπουκέτου». — 'Ενα κτίριο μετακινείται άφού ξεθεμελιωθεί. Τό τοποθετούν κατόπιν σε ίδιές μηχανές και τό θεμελιώνουν στη νέα του θέση.

ΓΕΡΜΑΝΙΚΗ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ

ΠΕΖΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ

Του Frans Lindermann

Βασίλειμα ήλιου

'Ολόνοχτα σήμερα τὰ παράθυρά μου ! Τά ζελιδόνια κατάκοπα ξαναγυρίζουν στίς φοιήές τους. Κι' εγώ κυττώ τό ξαναγυρισμά τους, κι' εγώ νοιάθο άπόρη άρρωστη την ψυχή μου και τό σόμα μου. Και τό φως θαυπώνεται άπ' τις σκιές του δειλινού και ή ήμέρα γένοιε μαλακά στην άγκαλιά τών σοταδιών πού φτάνουν...

Και ή ψυχή μου ζλάει, ζλάει... Μά νά ! 'Απ' τό παράθυρο βλέπο νά περνάι μιά κόρη. 'Ω ! δέν είνε περισσότερο άπό δέκα τεσσάρων ετών...

Νά ! την βλέπο ! στέκεται γάτο άπ' τ' άντικρύνό παράθυρο και πιάνει μιά γλυκειά όμίλια μ' έναν νέο της ήλιζίας της...

Είν' ένα ειδόλλιο ! 'Θέε μου πόσες άρρωστες άναμνήσεις μου ξαναρχονται στο νού μου ! 'Ω ! σάν την κόρη έξείνη, σάν τόν νέο αυτόν, κι' εγώ δέν ήμουν κάποτε !...

Μά ο ύδρανός σποτεινιάζει ! Δέν βλέπο πιά, τό ζευγάρι τυλίγεται στο σοταδιό της νύχτας... Δέν διακρίνω πια τις σκιές τών σοταδιών τους...

'Η ήσυχία μονάχα συντροφιά μου... Είμαι μόνος πάλι μόνος... και τὰ πουλιά μου φαίνεται πώς δέν θά ξαναπετάζουν πιά...

Είμαι μόνος κι' αίσθάνομαι κάποιον φόβο νά με κατέχη... Κλείνω τὰ παράθυρά μου κι' άποσύρομαι στό βάθος της ήρεμής κατοικίας μου...

'Η νύχτα... ή μακριά αυτή νύχτα τών άναμνήσεων ή τροφός... 'Η νύχτα πού σήμερα μου φέρονε μιά τρομάρα, μιά σιά βαρεία και παγερή σάν τόν θάνατο !...

'Ω ! ή νύχτα αυτή, άς ήταν μ'πορετό νά μείνη ή τελευταία στην τραγική ζωή μου...

Γ ι α τ ι ;

— Γιατί έχεις τόσο κόκκινα μάγουλα, ρωτάει ο άνεμος την κόρη ; — Τι σε μέλλει και ρωτάς ; τού λέει έξείνη με περηφάνεια και πηδάει πάνω άπό τό φράχτη πού κατακράσινουν κήπου...

— Γιατί λάμπουν έτσι τὰ μάτια σου, κόρη ώραία ; τη ρωτάνε τώρα στον κήπο τὰ δροσερά λουλούδια του !... — Δέν είνε δουλειά δική σας, αυτό πού μ' έρωτάτε, άποκρίνεται γελώντας ή κόρη...

Και περνώντας κάθετα κοντά στη βρύση του κήπου ή ώραία κόρη και σούβει και πίνει τόλοζάδωρο χούνο νερού της ζωής... — 'Α ! πώς καινε τὰ ζελή σου, κόρη ώραία ! της λέει τώρα και ή ώραία βρύση...

Τότε έξείνη κοκκινίζει ντροπαλή, γελάει όμως και πάλι και σε λίγο σηκώνει τὰ όλόμωρα μεγάλα μάτια της... Και τότε ο ήλιος κρύβεται σ' ένα σόννεφο. 'Η φύση γλοιμάζει γιά μιά στιγμή...

'Η κόρη άνοίγει διάπλατα τὰ μάτια της έκπληκτη άπό μιά εύτοχία...

Μπροστά της φανερώνεται ξαφνικά ένας ξανθός νέος, πού ήταν κρυμμένος πίσω άπό μιά τριανταφυλλιά και παραμόνευε την ώραία κοπέλλα.

— 'Αγάπη μου, της λέει τρυφερά, την πλησιάζει και της δωπειεί τὰ μαλλιά της... Και ή κόρη τώρα γιά πρώτη φορά, αρχίζει νά κλάι...

Και κλάει ή κόρη χωρίς νά ξέρη τό γιατί... Και ή βρύση μορμουρίζει και τὰ λουλούδια του κήπου κυττούν την κόρη διακριτικά και ο άνεμος της χαϊδεύει γλυκά τό πρόσωπο, της δροσίζει τὰ όλόγομα ξανθά μαλλιά της...

Και όλα αυτά λένε με με μιά φωνή ! — 'Α ! τώρα τό ξέρουμε τό γιατί... τώρα... τώρα τό ξέρουμε όλα... όλα.

'Από πίσω άπό τη βρύση, άπό την χρυσάλλενια βρύση, στο κλωνάκι μιάς νεοατζής, κάθεται ένας μικρός έρωτας και γελάει... 'Η κόρη και ο νέος ένώνουν τὰ ζελή των σ'ένα άτέλειωτο φιλί... — 'Θά είσαι δική μου !... — 'Θά είσαι δικός μου !

Και ή ζωή περνάει ή ίδια μονότονα όπως πάντοτε και τώρα, και μόνο ή άγάπη μπορεί νά της χαρίση κάποιες στιγμές...

Μετάφραση Τάκη Διακίε